

1 Kaj pomenita izraza „preživnina – preživljanje“ in „preživninska obveznost“? Katere osebe morajo plačati preživnino drugi osebi?

Preživnina je obveznost, v skladu s katero je treba prispevati k življenjskim stroškom, ki jih ima preživninski upravičenec. Obveznost plačevanja preživnine izhaja iz krvnega sorodstva in svaštva ter (prejšnje) zakonske vezi.

Katere osebe morajo drugi osebi plačevati preživnino?

- starši svojim otrokom,
- otroci svojim staršem,
- razvezani zakonec drugemu zakoncu (nekdanji registrirani partnerji).

Preživninska obveznost, ki velja med zakoncema med zakonsko zvezo, velja tudi po prenehanju zakonske zveze. Sodišče lahko v sodbi o razvezi zakonske zveze ali poznejši sodbi dodeli preživnino, ki jo nekdanji zakonec plačuje drugemu nekdanjemu zakoncu, ki je to zahteval in katerega dohodek ne zadostuje za kritje njegovih življenjskih stroškov (in za katerega ni mogoče razumno pričakovati, da si bo ta dohodek lahko zagotovil). Sodnik pri določitvi preživnine upošteva potrebe enega nekdanjega zakonca in sredstva (finančna sredstva) drugega nekdanjega zakonca. Pomembni so lahko tudi dejavniki, ki niso povezani s finančnimi sredstvi, kot je trajanje zakonske zveze ali trajanje skupnega življenja. Če sodišče ne določi roka za preživninsko obveznost, ta samodejno preneha po 12 letih. Sodišče lahko na zahtevo nekdanjega zakonca, ki potrebuje preživnino, odobri podaljšanje tega roka, če je ta zakonec v veliki finančni stiski. Po krajši zakonski zvezi (ne daljši od petih let), v kateri zakonca nista imela otrok, preživninska obveznost načeloma ne traja dlje, kot je trajala zakonska zveza.

Zgoraj navedeno velja tudi za preživnino med nekdanjimi registriranimi partnerji.

Nekdanja zakonca se lahko o preživnini dogovorita tudi zunaj sodišča. Tak dogovor je običajno vključen v sporazum o razvezi zakonske zveze. V praksi sporazum potrdi sodišče v sodbi o razvezi zakonske zveze. Takšna potrditev pomeni večjo pravno varnost za preživninskega upravičenca.

Druge vrste preživninske obveznosti:

Zakonci/registirani partnerji

Razen v izjemnih okoliščinah morajo zakonci in registrirani partnerji prispevati h gospodinjiskim stroškom. Druge dogovore v zvezi s tem lahko sklenejo v predporočni ali partnerski pogodbi.

Biološki oče/materin življenjski partner

Otrokov biološki oče mora zagotavljati preživnino za otroka, katerega oče je (vendar ga ne prizna), dokler med otrokom in tem moškim ali katerim koli drugim moškim ne obstaja pravno družinsko razmerje (drugače rečeno, dokler otrok nima pravno določenega očeta). Enaka obveznost velja tudi za materinega življenjskega partnerja, ki je privolil v dejanje, s katerim bi lahko bil spočet otrok.

Skupna pravica do varstva in vzgoje otroka

Oseba, ki ni eden od staršev ter ima skupaj z enim od staršev pravico do varstva in vzgoje, ima do otroka preživninsko obveznost (člen 1:253 in naslednji civilnega zakonika). Preživninska obveznost velja do otrokovega dopolnjenega 21. leta, ko pravica do skupnega varstva in vzgoje preneha zaradi otrokove polnoletnosti.

V katerih primerih?

Obveznost plačevanja preživnine na splošno velja le, če preživninski upravičenec potrebuje preživnino. Šteje se, da jo potrebuje, če oseba nima zadostnega dohodka, da bi lahko skrbela zase, in ni mogoče razumno pričakovati, da ga bo lahko zagotovila sama.

Izjema

Izjema od tega pravila je preživninska obveznost, ki jo imajo starši in biološki očetje do svojih mladoletnih otrok in mlajših odraslih otrok (do 21. leta starosti). V teh primerih preživninska obveznost velja, tudi če upravičenci ne potrebujejo preživnine.

2 Do katere starosti je otrok upravičen do preživnine? Ali se predpisi za preživljanje mladoletnikov razlikujejo od predpisov za preživljanje odraslih?

V primeru otrok, mlajših od 18 let (mladoletni otroci), morajo starši plačevati stroške varstva in vzgoje. Sem spadajo življenjski in drugi stroški, povezani z vzgojo otroka, kot so izobraževanje in prostočasne dejavnosti. Starši morajo prispevati h kritju stroškov varstva in vzgoje v skladu s svojimi sredstvi. To velja tudi, če ima otrok lastna sredstva in/ali dohodek.

Starši morajo otrokom, ki so stari 18, 19 in 20 let („mlajši odrasli“), plačevati življenjske stroške in stroške izobraževanja. Za življenjske stroške in stroške izobraževanja se šteje, da pomenijo enako kot stroški varstva in vzgoje v otroštvu. Ta preživninska obveznost ni odvisna od potrebe preživninskega upravičenca.

Podaljšana preživninska obveznost je mogoča tudi za to skupino otrok, čeprav imajo lasten dohodek iz zaposlitve ali lastna finančna sredstva ali če so poročeni. Vendar pa se na podlagi morebitnega otrokovega dohodka določi obseg otrokove potrebe za prejemanje preživnine.

Za otroke, stare 21 letin več, morajo starši plačevati preživnino le, če jo otrok potrebuje in ne more sam skrbeti zase, na primer če je fizično ali duševno prizadet.

3 Naj se za pridobitev preživnine obrnem na pristojni organ ali na sodišče? Kateri so glavni elementi tega postopka?

Znesek, ki ga mora plačati preživninski zavezanec, lahko določita stranki sami v sporazumu ali pa se določi s sodbo.

V postopku razveze zakonske zveze se od sodišča pogosto zahteva, naj odloči o preživnini za nekdanjega zakonca ali otroka.

4 Ali se zahtevek lahko vloži v imenu sorodnika (če da, do katerega kolena) ali v imenu otroka?

Ne. Zahtevek mora vložiti odvetnik preživninskega upravičenca. Preživninski upravičenci ne smejo vložiti zahtevka brez odvetnika. Mladoletnega otroka zastopa njegov zakoniti zastopnik (običajno eden od staršev).

5 Če nameravam začeti postopek pred sodiščem, kako ugotovim, katero sodišče je pristojno?

Razlikovati je treba med mednarodno pristojnostjo (Ali je nizozemsko sodišče pristojno?) in notranjo pristojnostjo (Katero nizozemsko sodišče je pristojno?).

Mednarodna pristojnost znotraj Evropske unije

V zvezi z mednarodno pristojnostjo nizozemskih sodišč se v okviru Evropske unije uporablja tako imenovana uredba „Bruselj I“ (EEX). Ta uredba vsebuje pravila o pristojnosti sodišč v zvezi z zahtevki za preživnino.

V skladu s členom 2 Uredbe preživninski upravičenec (tožnik) načeloma toži preživninskega zavezanca (toženca), ki prebiva na Nizozemskem, pred nizozemskim sodiščem.

Uredba Bruselj I (EEX) vsebuje tudi nadomestno pravno pravilo v zvezi s preživninskimi obveznostmi. Člen 5(2) določa, da je lahko toženec, ki prebiva na ozemlju ene države članice, tožen v drugi državi članici:

pred sodiščem v kraju, kjer ima preživninski upravičenec stalno ali običajno prebivališče,

ali če je to dodatna zahteva, povezana z zahtevkom glede družinskega statusa oseb po družinskem pravu, tj. pri sodniku sodišča za razvezo zakonske zveze ali na primer sodniku, ki odloča o očetovstvu, pred sodiščem, ki je za to pristojno, razen če ta pristojnost ne temelji samo na državljanstvu ene od strank.

V skladu s prvo alineo lahko preživninski upravičenec, ki prebiva na Nizozemskem, na primer toži preživninskega zavezanca, ki prebiva v Franciji, pred nizozemskim sodiščem, ki je mednarodno pristojno v skladu s členom 5(2). Pristojno je sodišče v kraju tožnikovega dejanskega prebivališča.

Poleg tega za preživninske obveznosti znotraj Evropske unije od 18. junija 2011 velja Uredba Sveta (ES) št. 4/2009 z dne 18. decembra 2008 o pristojnosti, pravu, ki se uporablja, priznavanju in izvrševanju sodnih odločb ter sodelovanju v preživninskih zadevah.

Pravila o sodni pristojnosti v uredbi o preživninah se večinoma ujemajo s pravili o sodni pristojnosti v uredbi Bruselj I (EEX). Splošno pravilo je, da je za preživninske zadeve pristojno sodišče v kraju običajnega prebivališča toženca ali preživninskega upravičenca. V nasprotju z uredbo Bruselj I (EEX) se za uporabo uredbe o preživninah ne zahteva, da mora imeti toženec običajno prebivališče na ozemlju države članice.

Mednarodna pristojnost zunaj Evropske unije

V zvezi z mednarodno pristojnostjo nizozemskih sodišč zunaj Evropske unije se uporabljajo naslednja pravila. Če toženec (ki je lahko upravičenec ali zavezanec) prebiva zunaj Evropske unije, se uredba Bruselj I (EEX) ne uporablja, pristojnost nizozemskega sodišča pa izhaja iz zakonika o civilnem postopku (*Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering*). V skladu s tem lahko nizozemsko sodišče sprejmečasne ureditve v zvezi z razvezo zakonske zveze ali dopolnilne ukrepe, kot so preživnina ali nadaljnja uporaba prebivališča zakoncev. Nizozemsko sodišče je posledično pristojno tudi za odločanje o samostojnem zahtevku za preživnino, če vložnik ali ena ali več zadevnih strank, navedenih v zahtevku, prebiva na Nizozemskem ali če je zadeva kako drugače dovolj povezana s sodno pristojnostjo Nizozemske, če stranke kot pristojno sodišče izberejo nizozemsko sodišče ali če zadevna stranka nastopi v postopku in ne poda ugovora glede pristojnosti sodišča.

Notranja pristojnost

V zvezi z notranjo pristojnostjo nizozemskih sodišč obstaja pravilo o vrsti sodišča (sodišče prve stopnje, pritožbeno sodišče, vrhovno sodišče Nizozemske), v skladu s katerim je v zadevah v zvezi s preživnino pristojno sodišče prve stopnje. Katero sodišče prve stopnje je pristojno, določa zakonik o civilnem postopku. Pristojno je sodišče prve stopnje v kraju prebivališča vložnika (enega od vložnikov) ali ene od zadevnih strank, navedenih v zahtevku, če pa kraj dejanskega prebivališča ene od teh strank ni znan, je pristojno sodišče v kraju dejanskega prebivališča ene od njih.

6 Ali moram kot prosilec uporabiti posrednika za začetek postopka pred sodiščem (npr. odvetnika, osrednji ali lokalni organ itd.)? Če ne, kakšen je postopek?

Zahtevek za določitev, spremembo ali prenehanje preživnine mora vložiti odvetnik. Odvetnik zastopa vložnika na obravnavi. Imena in naslovi odvetnikov so na voljo na spletišču [nacionalne odvetniške zbornice](#).

Obstaja tudi [združenje odvetnikov s področja družinskih zadev in mediatorjev pri razvezi zakonske zveze](#), katerega člani so med drugim specializirani za zadeve v zvezi z razvezo zakonske zveze in preživnino. Njihovo področje specializacije je tudi mediacija pri razvezi zakonske zveze in vsem, kar je s tem povezano.

7 Ali moram za začetek postopka plačati sodno takso? Če da, koliko ta znaša? Če so moja finančna sredstva nezadostna, ali lahko dobim brezplačno pravno pomoč?

V sodnem postopku je treba prispevati za stroške, ki so povezani z delovanjem sodnega sistema. Ta prispevek je sodna taksa. Poleg tega je treba plačati tudi odvetniški honorar in takse za sodne izvršitelje.

Če stranka v postopku ne more plačati (vseh) odvetniških stroškov, je v nekaterih okoliščinah lahko upravičena do pravne pomoči. To je znano kot „dodelitev pravne pomoči“. Država plača del stroškov, stranka v sporu pa „osebni prispevek“. Višina „osebnega prispevka“ je odvisna od dohodka in finančnih sredstev stranke v postopku. Pravno pomoč odobri [svet za pravno pomoč](#). Stranka v sporu mora predložiti vlogo za pravno pomoč pri svetu na območju pristojnosti (tj. pristojnosti pritožbenega sodišča) odvetnikove pisarne. V praksi vlogo pogosto predloži odvetnik, če je stranka pri njem poiskala pomoč, preden je predložila vlogo za pravno pomoč.

Poleg tega je treba predložiti tudi „potrdilo o dohodkih in premoženju“ (ki se pridobi pri občinskem organu v kraju dejanskega prebivališča). Potrdilo je treba skupaj z vlogo poslati svetu za pravno pomoč, ki preveri, ali je stranka upravičena do pravne pomoči. Če je upravičena, svet izda dokazilo o upravičenosti do pravne pomoči. V takšnih primerih se zniža tudi sodna taksa.

Upravičenost do pravne pomoči velja tudi za čezmejne spore, tj. če vložnik prebiva zunaj Nizozemske. To je določeno v evropski [direktivi o čezmejni pravni pomoči](#). Pravna pomoč se lahko zahteva, s sklicevanjem na člene od 23A do 23K zakona o pravni pomoči (*Wet op de rechtsbijstand*), prek sveta za pravno pomoč v Haagu, pri čemer je treba uporabiti obrazec, ki je priložen direktivi o čezmejni pravni pomoči in enak za vse države članice.

Po potrebi lahko [svet za pravno pomoč](#) pomaga pri izbiri odvetnika. Naslov sveta je naveden v odgovoru na vprašanje 14.2.

8 Kakšno preživnino običajno dodeli sodišče? Kako se izračuna znesek preživnine? Ali lahko sodišče svojo odločitev spremeni, če se spremenijo življenjski stroški ali družinske okoliščine? Če da, kako (npr. s pomočjo sistema samodejne indeksacije)?

Sodišče pri odločanju upošteva potrebe osebe, ki zahteva ali prejema preživnino, ter sredstva (finančna sredstva) osebe, ki mora preživnino plačati ali jo plačuje. Potrebe in sredstva sta relativna pojma. Sodišče je do neke mere svobodno pri odločanju o tem glede na okoliščine posameznega primera. Sodstvo je pripravilo smernice (tako imenovane standarde *Trema*), vendar niso zavezujoče za sodišča.

Pri odločanju sodišča so pomembni naslednji dohodki in odhodki:

dohodek iz zaposlitve,

dohodek iz dodatne zaposlitve,

štipendije,

drugi prejemki,

pokojnina,

dohodek iz (pod)najema,

obresti in drugi dohodki iz premoženja,

prispevki za gospodinjstvo drugih oseb, s katerimi zadevna oseba vodi skupno gospodinjstvo,

obstoječe možnosti za zvišanje dohodka (sposobnost ustvarjanja zaslužka),

poročila o premoženju,

plačila najemnin,

odplačila in obresti hipoteke ter stalni stroški. Navesti je treba tudi del hipoteke, ki še ni odplačan,

zavarovalne police,
nujni redni potni stroški,
finančne obveznosti do drugih oseb,
stroški posebne zdravstvene oskrbe za preživninskega upravičenca in/ali njegove družinske člane,
stroški, povezani z ustvarjanjem dohodka,
morebitna poročila o dolgovi.

Zakonska indeksacija

Vsako leto minister za pravosodje določi delež, za katerega se v skladu z zakonom poveča prispevek za preživljanje, ki ga odobri sodišče, ali prispevek, ki je določen s sporazumom. Pri izračunu tega povečanja minister upošteva rast plač v gospodarstvu in javni upravi ter rast plač v drugih panogah. Delež se objavi v *Staatscourant* [vladni uradni list Nizozemske].

Od te samodejne prilagoditve preživnin je veliko izjem. Stranke in sodišče lahko izključijo zakonsko indeksacijo ali določijo nadomesten način indeksacije.

9 Kako in komu se plača preživnina?

Preživnina za nekdanjega zakonca se plačuje neposredno preživninskemu upravičencu. Preživnina, ki jo določi sodišče za mladoletne otroke, se plačuje neposredno tistemu od staršev (ali skrbniku), ki skrbi za otroka.

10 Če preživninski zavezanec ne plača prostovoljno, kakšen postopek je potrebno sprožiti, da se ga prisili k plačilu?

Če je preživninska obveznost določena s sodbo sodišča in če preživninski zavezanec ne plačuje preživnine za otroka in/ali partnerja, je mogoče izvršitev sodbe doseči prek **nacionalnega urada za izterjavo preživnin** (LBIO) v Rotterdamu. Izvršitev sodbe je mogoče doseči tudi prek sodnega izvršitelja. Če sodbe sodišča ni, je treba zadevo predložiti sodišču. Za to je potreben odvetnik.

11 Na kratko opišite vse omejitve izvrševanja, zlasti predpise o varstvu preživninskega zavezanca ter o prekluzivnih in zastaralnih rokih v vašem nacionalnem sistemu izvrševanja.

V primeru izvršbe na prejemke ali plačo je treba upoštevati prag oprostivne izvršbe. Zastaralni rok za mesečno plačevanje preživnine je pet let. Če obstaja sodba, v kateri so ugotovljeni zaostanki plačil, tj. če je bil dejansko naveden fiksni znesek, je zastaralni rok 20 let. Da zahtevek ne bi zapadel, je treba zastaranje zadržati.

12 Ali obstaja organizacija ali organ, ki mi lahko pomaga v postopku pridobitve preživnine?

V primeru zapadlih plačil preživnine za otroka in/ali partnerja je to **nacionalni urad za izterjavo preživnin** (LBIO).

Za to mora imeti dovoljenje preživninskega upravičenca. Če je treba, lahko za izterjavo preživnine uporabi prisilno izvršitev. Lahko na primer zarubi plačo, druge prejemke ali premoženje ali nepremično premoženje preživninskega zavezanca.

Uporaba storitev LBIO je za preživninskega upravičenca brezplačna, če obe stranki prebivata na Nizozemskem. Ob prejemu zahtevka za izterjavo se najprej s kratko mediacijo in/ali zagotovitvijo pojasnil poskusi prepričati izterjava, pri kateri nastanejo stroški. To je uspešno v skoraj treh četrтинah primerov. Kadar pa LBIO prevzame izterjavo, mu mora preživninski zavezanec plačati stroške izterjave. LBIO določi doplačilo za izterjavo. Doplačilo znaša 15 % dolgovanih mesečnih zneskov in zamujenih plačil preživnine. Preživninski zavezanec mora povrniti tudi morebitne stroške izvršitve.

13 Ali lahko organizacije (vladne ali zasebne) namesto preživninskega zavezanca v celoti ali delno vnaprej plačajo preživnino?

Čeprav je LBIO vladna ustanova, ne zagotavlja predplačil preživnine. To lahko stori vlada v primeru preživnine za otroka ali pravne pomoči.

14.1 ali lahko dobim pomoč organa ali zasebne organizacije v tej državi članici?

Naloge LBIO segajo tudi na področje mednarodne izterjave preživnine. Izhajajo iz uredb in konvencij, katerih pogodbenica je Nizozemska.

Nizozemska je pogodbenica konvencije ZN o izterjavi preživninskih zahtevkov v tujini, sprejete 20. junija 1956 v New Yorku. To je konvencija o medsebojni pravni pomoči, katere cilj je olajšati pridobivanje preživnin v mednarodnih zadevah. Zato je bil s konvencijo vzpostavljen sistem ustanov pošiljateljic in prejemnic, ki pomagajo preživninskemu upravičencu doseči izvršitev preživninskih zahtevkov. LBIO je ustanova pošiljateljica in prejemnica na Nizozemskem. Vsaka oseba, ki prebiva na Nizozemskem in ima težave pri pridobivanju preživnine od preživninskega zavezanca, ki prebiva v tujini (tj. državi pogodbenici Newyorške konvencije), se lahko sklicuje na Newyorško konvencijo. Konvencija se nanaša na preživnino za otroka in preživnino za partnerja.

Konvencija z dne 23. novembra 2007 o mednarodni izterjavi preživnine otrok in drugih oblik družinskih preživnin velja od 1. avgusta 2014 za države članice Evropske unije (razen za Dansko) in druge države pogodbenice. Poleg držav članic EU velja tudi za Albanijo, Bosno in Hercegovino, Norveško in Ukrajino. Kar zadeva odnose med državami članicami EU, ima prednost uredba o preživninah (Uredba (ES) št. 4/2009).

Haaška konvencija o preživninskih obveznostih se uporablja za otroke, mlajše od 21 let. Njena uporaba se lahko razširi tudi na druge družinske člane, če obe zadevni državi pogodbenici sprejmeta izjavo o tem.

Če želi oseba uporabiti storitve LBIO, mora predložiti obrazec z vlogo „**mednarodna izterjava preživnine**“. Obrazec se lahko prenese s spletišča **LBIO**.

Dejavnosti, ki jih izvajajo LBIO in tuje ustanove v okviru Newyorške konvencije in pogodbe, sklenjene z Združenimi državami Amerike, so načeloma brezplačne. Stroški lahko nastanejo v povezavi s sodnim postopkom v tujini ali izterjavo preživnine.

14.2 Če je to mogoče, kako lahko stopim v stik s tem organom ali zasebno organizacijo?

Za preživnino za otroka in partnerja:

Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO)

Postbus 8901

3009 AX Rotterdam

Za pravno pomoč:

[Raad voor Rechtsbijstand](#),

Postbus 450,

2501 CL The Hague

Telefonska številka: +31 703701414

Za pravno pomoč v čezmejnih zadevah:

Raad voor Rechtsbijstand

Regiokantoor Den Haag

attn. Jan Ouwehand

Laan van Meerdervoort 51B

2517 AE The Hague

Telefon: 31 887871320

e-naslov: j.ouwehand@rvr.org

15 Če sem v drugi državi, preživninski zavezanec pa je v tej državi članici:

15.1 ali lahko vložim zahtevek neposredno pri takem organu ali zasebni organizaciji v tej državi članici?

LBIO poleg tega na zahtevo preživninskih upravičencev, ki prebivajo v tujini, izterja preživnino od preživninskih zavezancev, ki prebivajo na Nizozemskem. Če želi preživninski upravičenec, ki je v drugi državi članici, zahtevati preživnino, ki jo mora plačati preživninski zavezanec, ki živi na Nizozemskem, se lahko sklicuje na sistem iz konvencije. Zahtevek mora vložiti pri ustanovi pošiljateljci v svoji državi, ta pa nato naveže stik z ustanovo prejemnico na Nizozemskem (LBIO). Ustanova prejemnica potem sprejme potrebne ukrepe za pridobitev preživnine.

15.2 Če je to mogoče, kako se lahko obrnem na ta organ ali zasebno organizacijo in kakšno pomoč lahko dobim?

Za kontaktne podatke glej odgovor na vprašanje 14.2.

16 Ali to državo članico zavezuje Haaški protokol iz leta 2007?

Da.

17 Če te države članice ne zavezuje Haaški protokol iz leta 2007, kateri predpisi se po pravilih njenega mednarodnega zasebnega prava uporabijo za preživninski zahtevek? Katera so relevantna pravila mednarodnega zasebnega prava?

Ni relevantno.

18 Kakšna so pravila glede dostopa do sodnega varstva v čezmejnih primerih v okviru EU, v skladu s strukturo Poglavlja V uredbe o preživninskih obveznostih?

V sodnem postopku je treba prispevati za stroške, ki so povezani z delovanjem sodnega sistema. Ta prispevek je sodna taksa. Poleg tega je treba plačati tudi odvetniški honorar in takse za sodne izvršitelje. Če stranka v postopku ne more plačati (vseh) odvetniških stroškov, je v nekaterih okoliščinah lahko upravičena do pravne pomoči. To je znano kot „dodelitev pravne pomoči“. Država plača del stroškov, stranka v sporu pa „osebni prispevek“. Višina „osebnega prispevka“ je odvisna od dohodka in finančnih sredstev stranke v postopku.

Pravno pomoč dodeli svet za pravno pomoč. Stranka v sporu mora predložiti vlogo za pravno pomoč pri svetu na območju pristojnosti (tj. pristojnosti pritožbenega sodišča) odvetnikove pisarne. V praksi vlogo pogosto predloži odvetnik, če je stranka pri njem poiskala pomoč, preden je predložila vlogo za pravno pomoč. Poleg tega je treba predložiti tudi „potrdilo o dohodkih in premoženju“ (ki se pridobi pri občinskem organu v kraju dejanskega prebivališča). Potrdilo je treba skupaj z vlogo poslati svetu za pravno pomoč, ki preveri, ali je stranka upravičena do pravne pomoči. Če je upravičena, svet izda dokazilo o upravičenosti do pravne pomoči. V takšnih primerih se zniža tudi sodna taksa. Upravičenost do pravne pomoči velja tudi za čezmejne spore, tj. če vložnik prebiva zunaj Nizozemske. To je določeno v evropski direktivi o čezmejni pravni pomoči. Pravna pomoč se lahko zahteva, s sklicevanjem na člene od 23A do 23K zakona o pravni pomoči, prek sveta za pravno pomoč v Haagu, pri čemer je treba uporabiti standardni obrazec, ki je priložen direktivi o čezmejni pravni pomoči in je enak za vse države članice. Po potrebi lahko svet za pravno pomoč pomaga pri izbiri odvetnika.

19 Kakšne ukrepe ta država članica sprejme za zagotovitev izvajanja dejavnosti iz člena 51 uredbe o preživninskih obveznostih?

Sprememb v skladu s členom 51 Uredbe ni bilo.

Spletna stran je del portala [Tvoja Evropa](#).

Veseli smo vaših [povratnih informacij](#) o uporabnosti informacij.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Zadnja posodobitev: 22/11/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezne kontaktne točke pri Evropski pravosodni mreži, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska pravosodna mreža v civilnih in gospodarskih zadevah ter Evropska komisija ne prevzemata nobene odgovornosti v zvezi z informacijami in podatki v tem dokumentu. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.